

STS de 2 de juliol de 2020, recurs 2053/2018

Abast del deure de motivació dels cessaments en llocs proveïts per lliure designació (accés al text de la sentència)

Aquest supòsit tracta del cessament d'un funcionari que ocupava un lloc per lliure designació.

Atenent a les consideracions de les seves sentències de 19 de setembre i de 15 de novembre de 2019, **el TS reitera que el funcionari que ocupa un lloc per lliure designació no es troba cobert per la inamobilitat en el càrrec**, i que el seu cessament té un component de lliure apreciació evident que, malgrat això, no eximeix de motivar les raons de la decisió. **Al funcionari cessat se l'ha d'informar de per què les raons d'oportunitat basades en la confiança i idoneïtat apreciades per al lloc i que van dur a escollir-lo, ja no hi concorren, o si hi concorren, quina altra circumstància objectiva determina el cessament.**

En aquest cas, el recurrent era cap de servei i **per justificar-ne el cessament l'Administració va destacar la importància del servei públic del qual era responsable, assegurant que aquest servei no s'estava realitzant correctament**, que hi havia moviments de personal excessius, i que alguns d'aquests moviments implicaven un reforç no sempre justificat de determinades oficines provocant amb això desequilibris entre diferents zones, les quals van quedar desateses. Per tot això, va reconsiderar la idoneïtat del funcionari i la gestió per ell realitzada, conclouent que "no reuneix les condicions professionals que s'estimen idònies per desenvolupar aquest lloc".

A la vista d'aquesta motivació, **el Tribunal argumenta que malgrat les motivacions sempre poden ser més minucioses i detallades, i la seva exigència en cadena ens podria portar a l'infinit, en aquest cas es van detallar prou** els motius del cessament de manera que el recurrent podia comprendre'ls i impugnar-los, i els òrgans judicials en podien fer el posterior control judicial.